

dne 8. ledna 1929 na Annu S-ovou. Třebaže při tomto převodu nebyla fideikomisární substitute zvláště vyznačena ohledně těchto částí, jest zřejmé, že části ty nemohly na Annu S-ovou přejíti jinak než s tímž zatížením substitucí, any od ní řádným způsobem sprostěny nebyly; že se tak nestalo, je zjevno z opisu notářského spisu, založeného ve sbírce listin. Substitute ve prospěch jmenovaných nezletilců nedoznala tedy změny a vázne na celé nemovitosti vl. č. 3 a na polovici nemovitosti vl. č. 6, patřící Josefu a Anně S-ovým. Rekursní soud správně poznal, že tato substitute překáží exekuci vnučenou dražbou nemovitostí, a správně poukázal k rozh. čís. 11.227. Je nerozhodné, že jde o uplatnění zástavního práva, které bylo na nemovitostech vloženo již 21. srpna 1922, tedy před poznámkou substitute, neboť i v tom případě směla by býti žádaná exekuce povolena jen, kdyby exekuční titul zněl i proti fiduciářům i proti substitutům, jak bylo dovoděno již v rozh. čís. 7761, 11.526. V souzeném případě zní však i žaloba i exekuční titul jen proti fiduciářům; protože substituti k provedení dražby nedali souhlas, bude třeba nahraditi jej exekučním titulem. Jinak by se věc měla, kdyby k poznámce substitute bylo došlo teprve po poznamenání hypotekární žaloby. Tu by ovšem rozsudek byl vykonatelný i proti substitutům.

Čís. 12902.

Sekvestraci pozůstalosti podle § 127 nesp. říz. nelze v nesporném řízení povolití, byla-li správa pozůstalosti již před podáním odporujících si dědických přihlášek svěřena jednomu z domnělých dědiců. Odpůrce takového dědice může dosíci sekvestrace jen v zajišťovacím řízení (§ 382 čís. 2 ex. ř.).

(Rozh. ze dne 13. října 1933, R I 780/33.)

K pozůstalosti po Karlu R-ovi přihlásila se jako dědička ze závěti Marie E-ová, již soud, přijav její dědickou přihlášku na soud, svěřil usnesením ze dne 9. srpna 1932 správu pozůstalosti. Napotom přihlásila se k pozůstalosti ze zákona Marie H-ová a navrhla, by Marii E-ové byla odňata správa pozůstalosti. Pozůstalostní soud usnesením ze dne 8. dubna 1933 rozhodl, že správa a opatrování pozůstalosti přecházejí na Jana F-a. Rekursní soud k rekursu Marie E-ové napadené usnesení potvrdil.

Nejvyšší soud zamítl návrh Marie H-ové, by byla Marii E-ové odňata správa pozůstalosti.

Důvody:

Oprávněna jest výtká s hlediska § 46 nesp. zák. čís. 100/31, že napadené usnesení trpí nezákonností. Marie H-ová odůvodnila návrh na odnětí správy pozůstalosti Marii E-ové tím, že jsou tu odporující si dědické přihlášky (její, stěžovatelky a Marie E-ové) a že jí (stěžova-

telkou) byla podána žaloba podle § 126 nesp. pat. Návrh na odnětí správy pozůstalosti Marii E-ové směřoval podle toho, jak jest mu rozuměti a jak mu rozuměl i první soud, k tomu, aby byla povolena soudní správa pozůstalosti podle § 127 první odstavec nesp. pat. Leč sekvestraci pozůstalosti nelze podle § 127 druhý odstavec nesp. pat. povolit v nesporném řízení, byla-li správa pozůstalosti již před podáním odporujících si dědických přihlášek svěřena, jak jest tomu i v souzeném případě, jednomu z domnělých dědiců. Odpůrce takového dědice může v případě tom podle § 127 druhý odstavec uvedeného zákona dosíci sekvestrace jen v zajišťovacím řízení (§ 382 čís. 2 ex. ř.), tudíž, osvědčí-li nebezpečství (§ 381 ex. ř.).

Čís. 12903.

Vnucený správce nemovitosti jest oprávněn vybírat i žalobou vymáhati i obecní dávky z nájmu.

(Rozh. ze dne 13. října 1933, R I 807/33.)

Na žalobcův dům v Praze byla povolena vnucená správa a dne 27. září 1930 byl zaveden vnucený správce. Žalobou, zadanou na soudě dne 10. listopadu 1930, domáhal se majitel domu na nájemníku zaplacení obecních dávek za léta 1927 až 1929. P r o c e s n í s o u d p r v é s t o l i c e žalobu zamítl. D ů v o d y: Podle ustanovení § 109 ex. ř. jest vnucený správce oprávněn na místě dlužníka vybírat veškeré poplatky a příjmy ze spravované nemovitosti a vůbec předsevzít všechna právní jednání a právní činy, jakož i vznášeti veškeré žaloby, jichž je třeba, by vnucená správa byla provedena. Podle ustanovení § 119 ex. ř. patří k výtěžkům vnucené správy příjmy v čase zavedení vnuceného správce splatné, avšak dosud nevybrané, jakož i příjmy, jež se v budoucnosti po odevzdání nemovitosti správci stanou splatnými. Předpis tento platí beze všeho omezení. K příjmům těm patří tudíž nájemné i pachtovné, splatné již v den odevzdání nemovitosti správci, pokud nebylo ještě vybráno a pokud s ním dlužník ještě do té doby jinak nenaložil. Dispoice dlužníkovy o nájemních lhůtách, splatných po zavedení vnuceného správce, jsou pro vnuceného správce bez účinku. Vnucený správce je tedy oprávněn vynášeti i nájemné i obecní dávky z nájemného (čís. 10.824 sb. n. s.). V souzeném případě vnucená správa byla povolena a vnucený správce byl zaveden před podáním projednávané žaloby. Podle názoru soudu není tedy žalobce oprávněn k podání této žaloby, neboť oprávněným ji podati jest vnucený správce, zejména, ana vnucená správa ještě trvá. O d v o l a c í s o u d zrušil napadený rozsudek a vrátil věc prvému soudu, by, vyčkaje pravomoci, dále jednal a znovu rozhodl. D ů v o d y: Výtku nesprávného právního posouzení věci odůvodňuje odvolání tím, že není správný názor prvního soudu, že žalobce není oprávněn k žalobě z důvodu, že proti němu v době podání žaloby byla a dosud jest vedena vnucená správa domu a že oprávněným podati žalobu jest jen vnucený správce. Této výtce